

hovsorienteret aktiveringsindsats i en enkelt region forud for en iværksættelse på landsplan.

I forbindelse med afslutningen af forsøget gennemførtes en evaluering (udgivet i bogform maj 1994 af lektor Henning Jørgensen m.fl.), hvis konklusion i hovedtræk er følgende:

Ribe-forsøget viste, at det kræver store institutionelle, holdnings- og adfærdsmæssige forandringer at gennemføre en regionaliseret behovsorienteret aktiveringsindsats.

Ribe-forsøget viste samtidig det nødvendige i opfyldelse af en række »succesbetingelser« som forudsætning for en heldig gennemførelse af arbejdsmarkedsreformen.

Blandt disse »succesbetingelser« blev især fremhævet nødvendigheden af, at de regionale parter (arbejdsmarkedsrådene) påtager sig en stærk politik-formulerende rolle.

I forhold til de øvrige aktører på arbejdsmarkedet kunne behovet for mere prioriterende politiske beslutninger ses ved, at det var nødvendigt for uddannelsesinstitutionerne at få klare meldinger om uddannelsesbehovet for at kunne matche efterspørgslen, at a-kasserne havde behov for klare meldinger om målgrupper og generel information om arbejdsmarkedet for at undgå fejlvisitering og fejlvejledning og endelig, at amter og kommuner og de private virksomheder måtte have kendskab til kriterierne for godkendelse af jobtræningspladser, således at de havde mulighed for at tilrettelægge et passende jobtræningsforløb.

Ribe-forsøget viste tillige, at den behovsorienterede aktiveringsindsats må vurderes som meget ressourcekrævende, såfremt man på en gang vil fastholde såvel høje kvalitetskrav som høje kvantitative mål.

I forbindelse med vedtagelsen af arbejdsmarkedsreformen, som trådte i kraft den 1. januar 1994, besluttedes efter indstilling fra Landsarbejdsrådet at iværksætte en evaluering af arbejdsmarkedsreformen.

Som en del af evalueringen er der iværksat en evaluering af den regionale planlægning, beslutningsprocessen og samspillet mellem de centrale og regionale arbejdsmarkedsmyndigheder i to udvalgte regioner, henholdsvis AF-Roskilde og AF-Århus.

Evalueringsprojektet gennemføres af Søren Winter, Århus Universitet og PLS Consult, og i august 1995 forelå første delrapport om planlægningsindsatsen for 1995 med titlen »Arbejdsmarkedsreformen: Regionalisering og planlægning«. Anden delrapport, om planlægningsindsatsen for 1996, forventes afsluttet ultimo april 1996.

Med udgangspunkt i Ribe-forsøgets konklusioner kan specielt fremhæves følgende:

Søren Winter og PLS Consult konkluderer, at de undersøgte regioner i stigende omfang har formuleret en regional arbejdsmarkedspolitik i forbindelse med den årlige planlægning, og Søren Winter og PLS Consult finder derfor ikke grundlag for at drage de samme kritiske konklusioner om rådernes politikformulerende rolle, som blev påpeget i forbindelse med Ribe-forsøget.

Det skal endvidere bemærkes, at Arbejdsmarkedsstyrelsen allerede i 1994 iværksatte en systematisk efteruddannelsesindsats (KIA - Kvalitetsudvikling i AF) med henblik på at ruste AF-medarbejderne til at varetage de nye opgaver i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen.

Ad § 17.47.01. Aktiv arbejdsmarkedspolitik

Spørgsmål 23:

»Hvad er årsagen til, at udgifterne stiger, når ledigheden falder?«

Svar:

På forslaget til finansloven for 1996 er den i budgetoversigten anførte bevilling for 1994 et regnskabstal. Det relativt lave regnskabsmæssige forbrug i 1994 skyldes indkøringen af arbejdsmarkedsreformen. På finansloven for 1994 blev der oprindeligt afsat i alt 5.573,3 mio. kr. (96PL) til en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

På finansloven for 1995 er forudsat 295.000 registrerede ledige, mens der i 1996 forventes et fald i ledigheden til 265.000 ledige. Dette indebærer umiddelbart mindredgifter til arbejdsløshedsdagpenge, jf. også spørgsmål nr. 9, men også mindredgifter på 0,9 mia. kr. på arbejdsmarkedsrammen vedrørende den aktive arbejdsmarkedspolitik, der således er nedsat svarende til det forventede fald i ledigheden fra finanslov 1995 til 1996, jf. også Finansministeriets Budgetoversigt